

opusdei.org

Prelatens meddelande (13 november 2025)

”Lev ut kärleken genom att möta världens fattigdom och lidanden med bön, tjänst och konkret hjälp”, skriver Opus Deis prelat och påminner oss om att kärleken till nästan är oskiljaktig från kärleken till Gud.

2025-11-13

Rom, 13 november 2025

Mina kära: Må Jesus bevara mina
döttrar och söner!

Varje dag nås vi, på olika sätt, av
nyheter om de lidanden som otaliga
människor drabbas av till följd av
pågående krig, orättvisor, fattigdom
och nöd som är en verklighet i
många delar av världen. Jag vill
föreslå att vi åter begrundar och ger
genklang åt något den helige
Josemaría sa: »En människa eller ett
samhälle som inte reagerar på
lidande eller orättvisor, och som inte
försöker lindra dem, är inte en
människa eller ett samhälle som är
format efter kärleken i Kristi hjärta.
Kristna måste – samtidigt som de
alltid, i den naturliga pluralismens
namn, upprätthåller den största
frihet att planera och genomföra
olika lösningar, – vara enade i
strävan efter att tjäna
mänskligheten. Annars kommer
deras kristendom inte att vara Jesu
ord och liv, den kommer att vara en

förklädnad, ett lurendrejeri inför Gud och människor.» (När Kristus går förbi, nr 167)

När det kommer till de stora problem som världen står inför är det naturligt att känna sig maktlös. Ändå bör varje nyhet – även den som kan tyckas mest avlägsen eller främmande – tala till oss, eftersom vi, med Kristus och i Kristus, känner hela världen som vår arvedel (jfr Ps 2:8). Tron försäkrar oss om att vi kan hjälpa mycket genom bönen, som inte känner några gränser. Det finns inget annat sätt att personligen nå fram till ett oräkneligt antal människor, men var och en kan göra mer än hon tror – där hon befinner sig.

Det finns mycket materiell nöd i världen, men det är också så många människor som lider av ensamhet, oförståelse och frånvaron av äkta kärlek, vilket ibland är ännu svårare

att bära. Som påven Leo XIV förklarar: »Det finns många former av fattigdom: den som drabbar dem som saknar medel till materiell försörjning; fattigdomen hos den som är socialt utstött och saknar redskap för att ge röst åt sin värdighet och sina förmågor; den moraliska och andliga fattigdomen; den kulturella fattigdomen; fattigdomen hos den som befinner sig i en situation av personlig eller social svaghet eller bräcklighet; fattigdomen hos den som saknar rättigheter, utrymme och frihet.« (*Dilexi te*, nr 9).

Låt oss dra oss till minnes vad vår Fader också skrev till oss för många år sedan: »Vårt uppdrag syftar till att det ska finnas allt färre okunniga och allt färre nödställda, och till detta ska vi försöka bidra överallt.« (*Brev 15*, nr 193). Tack och lov bedriver otaliga människor – däribland många i Opus Dei – sociala och utbildande verksamheter i särskilt utsatta

miljöer på de fem kontinenterna. Samtidigt försöker vi alla på vårt personliga sätt bidra till detta väldiga arbete: genom bön, genom att utföra vårt arbete i en anda av tjänande och genom det materiella stöd vi har möjlighet att ge.

Denna hållning inför andras behov är en nödvändig slutsats av något väsentligt i det kristna livet: kärleken – kärleken till människorna, som är oskiljaktig från kärleken till Gud.

»Tänk dig – skriver den helige Augustinus – att du, som ännu inte ser Gud, ska få nåden att skåda honom om du älskar din nästa, ty genom att älska din nästa renar du din blick så att dina ögon kan skåda Gud.« (*Kommentar till*

Johannesevangeliet, 17, 7–9). Och vi vet väl att varje människa är vår nästa.

Med all min kärlek välsignar er
er Fader

.....

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/article/
prelatens-meddelande-13-
november-2025/](https://opusdei.org/sv-se/article/prelatens-meddelande-13-november-2025/) (2026-03-17)